

Sygn. akt VI Ka 345/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Andrzej Wieja

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2014 r.

sprawy **S. W.**

oskarżonego z art. 158 § 1 kk w związku z art. 57a § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 5 maja 2014 r. sygn. akt II K 1/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. W. w ten sposób, że podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary w pkt III części dyspozytywnej wyroku uzupełnia o przepis art. 69 § 4 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VIKa 345/14

UZASADNIENIE

1. K. B. oskarżony został o to, że:

I w dniu 07 września 2013 roku w P., województwa (...), na ul. (...) przy sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. W. uderzając rękoma w głowę dokonali pobicia P. K. powodując u niego obrażenia ciała w postaci: rany tłuczonej okolicy potylicznej, otarcia naskórka okolicy łopatki lewej oraz otarcia naskórka okolicy łędźwiowej prawej, powodując rozstrój zdrowia organizmu na okres poniżej dni 7-iu, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, a przy tym dopuścił się jego popełnienia, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 10.06.1996 r. sygn.. akt II K 180/96 za czyn z art. 208 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 16.03.1996 r. do 18.12.1999 r. sygn. akt II K 20/99 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu sygn. akt II K 56/99 z dnia 17.02.1999r. za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, które to wyroki objęto następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w

Lubaniu sygn. akt II K 177/00 z dnia 28.08.2000 r. i wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 19.10.1998r. do 19.10.2002r. oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze sygn. akt II K 122/04 z dnia 30.11.2004r. za czyn z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 17.07.2004r do 17.03.2009r.

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a§ 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

a nadto :

2. S. W. oskarżony został o to, że:

II w dniu 07 września 2013 roku w P., województwa (...), na ul. (...) przy sklepie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. B. uderzając rękoma w głowę dokonali pobicia P. K. powodując u niego obrażenia ciała w postaci: rany tłuczonej okolicy potylicznej, otarcia naskórka okolicy łopatki lewej oraz otarcia naskórka okolicy łędźwiowej prawej, powodując rozstrój zdrowia organizmu na okres poniżej dni 7-iu, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 5 maja 2014 r. w sprawie IIK 1/14:

I. uznał oskarżonego K. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a§ 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznał oskarżonego S. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a§ 1 k.k. i za to, na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu S. W. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

IV. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. W. karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

V. na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. W. na rzecz pokrzywdzonego P. K. nawiązkę w kwocie 700 (siedemset) złotych,

VI. na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. B. na rzecz pokrzywdzonego P. K. nawiązkę w kwocie 200 (dwieście) złotych,

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego S. W. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, a na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j.Dz.U.1983.49.223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 220 (dwieście dwadzieścia) złotych,

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego K. B. w całości od zapłaty kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j.Dz.U.1983.49.223 z późn. zm.) nie wymierzył mu opłat.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, wyrażonego w art. 69 § 4 kk, poprzez jego niezasadne niezastosowanie, w sytuacji przywołany przepis, obok art. 69 § 1 i 2 kk, stanowił obligatoryjną podstawę zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, albowiem czyn S. W. stanowił występki o charakterze chuliżańskim.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł zmianę zaskarżonego wyroku w jego pkt III, poprzez wskazanie art. 69 § 4 k.k. jako podstawy zastosowania wobec S. W. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora pomimo wadliwego sformułowania zarzutu okazała się zasadna. W niniejszej sprawie nie doszło wbrew twierdzeniom skarżącego do obrazy przepisu prawa materialnego – art.69§4 k.k. poprzez jego niezastosowanie. Przepis ten został bowiem w niniejszej sprawie zastosowany i sąd rejonowy pomimo przyjęcia wobec oskarżonego S. W. kwalifikacji przypisanego mu czynu z art. 158§1k.k. w zw. z art.57a§1k.k. zastosował wobec niego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd ten bowiem wskazał, iż w realiach niniejszej sprawy dopatrył się okoliczności wskazujących na istnienie szczególnie uzasadnionego przypadku w rozumieniu art.69§4 k.k.

Błędem sądu I instancji było natomiast nie powołanie wspomnianego przepisu w podstawie prawnej zastosowanej instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Przepis ten bowiem pozwala na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach o czym wyżej była już mowa. W niniejszej sprawie zatem przypisując S. W. popełnienie występku z art.158§1 k.k. w zw. z art.57a§1 k.k., orzekając karę 7 miesięcy pozbawienia wolności i stosując instytucję warunkowego zawieszenia jej wykonania obok powołanych w pkt III części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku przepisów art. 69§1 i 2k.k. oraz art. 70§1 pkt 1 k.k. powinien się znaleźć art.69§4k.k. Wskazane uchybienie ma charakter obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku – art.438 pkt 2 k.p.k. - przepis art.413§1 pkt 6 nakazuje bowiem zamieszczenie w treści wyroku zastosowanych przepisów ustawy karnej.

Z tego też powodu zaskarżony wyrok należało zmienić zgodnie z postulatem prokuratora i uzupełnić podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w pkt III części dyspozytywnej o art.69§4 k.k.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art.624§1 k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k.)